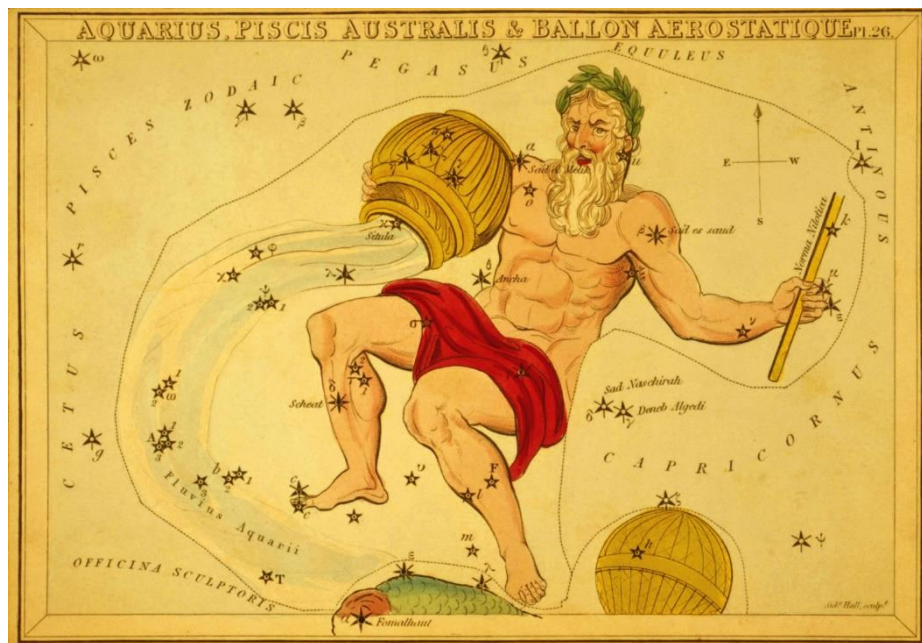

Ko so prvič poimenovali ozvezdja živalskega kroga, je bil Vodnar ozvezdje, v katerem je bilo Sonce ravno v deževni dobi med letom. Zato se je zdelo primerno, da Vodnarja predstavijo tako, da v rokah drži velikanski vrč, iz katerega nenehno teče voda. Vse svetovne reke se napajajo z vodo tega vrča. Ko priteče iz vrča več vode, kot so jo reke sposobne sprazniti v morja, nastajajo poplave. Skoraj vsi stari narodi poznajo zgodbo o vesoljnem potopu, ki se je dogodil pred davnimi časi.

Morda najbolj znana zgodba o vesoljnem potopu v davnini je iz Starega testamenta. Pripoveduje, da je deževalo štirideset dni in noči. Vodovje je močno naraslo. Potop je preživel edino Noe z družino in živalmi. Rešili so se z barko, ki so jo zgradili pred potopom po božjem nasvetu.

Zgodba o Devkalionu in Piri

Ozvezdje Vodnar (Aquarius), pri nas zvečer vidno od septembra do decembra. Stari Grki so imenovali ozvezdje Vodnar tudi Devkalion. Pri starih Egipčanih je bilo to ozvezdje povezano letnim časom, ko je bila gladina Nila najvišja. V tem obdobju se je namreč na nebu pojavljalo ozvezdje Vodnar. Imeli so ga za vodnega boga, ki iz ogromnega vrča zliva vodo v Nil. Voda se je zlivala na polja in obetala obilen pridelek. Arabci so v ozvezdju Vodnar videli dve posebni zvezdi. Alfo so imenovali Sreča kraljestva, Beto pa Sreča vode. Samo ozvezdje pa je ohranilo običajno ime *Človek, ki zliva vodo*. Rimljanom je Vodnar predstavljal preprosto človeka, ki zliva vodo iz vrča - *Aquarius*. Zanj so imeli še značilna imena Amfora, Vinski vrč (z dvema ročajema), Vodnjakovo vedro, Vodna reka.

Devkalion je po nasvetu svojega očeta Prometeja zgradil ladjo, ki je po potopu nasedla na vrhu gore Parnas, edinem kraju na svetu, ki ni bil potopljen. Tam jima je Zevs svetoval, naj mečeta čez ramena "kosti velike matere", če hočeta obnoviti človeštvo. Devkalion je doumel smisel Zevsovih besed. Začel je metati čez rame kamne (kosti), ki jih je pobral z zemlje (velike matere). Njegovi kamni so se spreminjali v moške, kamni, ki jih je metala Pira, pa v ženske. Tako sta postala ustanovitelja novega človeštva (praoče in pramati Grkov), za katerega je Zevs upal, da bo vrednejše življenje na Zemlji.

Kranj – Zlato Polje, 2. 7. 2017

Marijan Prosen